

РЕШЕНИЕ

№ 3463

гр. София, 03.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4881** по описа за **2010** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Б. А. Л. от гр. С., срещу съдебно решение от 23.11.2009г. по нахд № 1846/2009г., постановено от СРС, НК, 17 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № 182832 от 14.01.2009г. на В Стоевски, Заместник – Началник на отдел „Пътна полиция” на Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание глоба в размер 200 лв. и лишаване от право на управление на МПС за срок от два месец на основание чл. 182 ал. 1 т. 5 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП, както и след влизане в сила на НП е постановено отнемането на 10 контролни точки на основание Наредба № Из – 1959 от 2007г. на жалбоподателя Б. А. Л..

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, поради това, че разпитаният по делото свидетел – актосъставител не си е спомнял нищо, а съгласно чл. 84 от ЗАНН и чл. 14 ал. 2 от НПК в съдебното производство констатациите на АУАН нямат доказателствена сила. Във връзка с горното твърди, че извършеното нарушение не е доказано по безспорен начин. Иска оспореното съдебно решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя наказателното постановление.

Ответникът по касация, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С. прокурор П изразява становище, че жалбата е неоснователна, а първоинстанционното решение - законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано, че жалбоподателят на 28.12.2008г. около 15,55 часа е управлявал лек автомобил „О” с ДК № СА 3844 МА, като се е движел по БУ. „Княгиня Мария Луиза” към Надлез „Надежда” и срещу № 124, се движел със скорост от 98 км./ч. при ограничение и максимално допустима скорост в населени места от 50 км./ч. Съдът е стигнал до този извод като е взел в съвкупност събраните писмени и гласни доказателства. Това е установено и с техническо устройство радар TR 4 инв. № 001/95, фиксиращ скорост, дата и час. За да направи този извод първоинстанционният съд е събрал всички предвидени в закона доказателства, включително гласни – разпита на свидетеля М.

Оспореното първоинстанционно решение е правилно, по съображенията изложени по – долу.

При постановяването на решението СРС е събрал и преценил всички представени по делото доказателства. Неоснователно е възражението, че свидетелят М не си спомня за случая. Действително от показанията на същия първоначално не си е спомнил за случая, но впоследствие описва точно извършеното нарушение.

Неоснователно е и възражението, че нарушението не е било установено по безспорен начин. За да направи извод, че нарушението е установено по безспорен начин, първоинстанционният съд е събрал всички предвидени в закона доказателства, а именно писмени, като в оспореното решение подробно е изложил аргументи защо кредитира констатациите направени в АУАН, а именно тъй като те се подкрепят и от другите събрани по делото доказателства, както писмени – разпечатка от техническо устройство и гласни – показанията на свидетеля М, който описва нарушението и това, че техническото устройство е било стационарно поставено.

Във връзка с горното настоящият състав намира, че видно от събраните по делото доказателства установеното в АУАН се подкрепя от събраните в производството гласни и писмени доказателства, поради и което правилно съставът на СРС е приел, че извършеното нарушение е безспорно доказано, а оспореното съдебно решение не страда от вменените му пороци.

Настоящият състав намира, че за установеното нарушение на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП, извършено от жалбоподателя, правилно му е наложена санкцията по чл. 182 ал. 1 т. 5 от ЗДвП.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд С. – град, XI Касационен състав смята съдебното решение 23.11.2009г. на СРС, НК, 17 състав, постановено по нахд № 1846/2009г. за правилно, обосновано и за постановено без да са допуснати съществени процесуални нарушения и в този смисъл следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 23.11.2009г. по нахд № 1846/2009г.,

постановено от СРС, НК, 17 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № 182832 от 14.01.2009г. на В Стоевски, Заместник – Началник на отдел „Пътна полиция” на Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание глоба в размер 200 лв. и лишаване от право на управление на МПС за срок от два месеца на основание чл. 182 ал. 1 т. 5 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП, както и след влизане в сила на НП е постановено отнемането на 10 контролни точки на основание Наредба № Из – 1959 от 2007г. на жалбоподателя Б. А. Л..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: